

Vicent Fc. Estarlich és membre del Grup Cristià del Dissabte.

HI HA VIDA

El món cristià, encara que siga difícil de creure en un ambient de guerres, destrucció, inhumanitat, fam i abusos de poder, recorda que és Pasqua. Aquest és un anunci molt significatiu perquè, quan tot condueix a devastació, destrucció i mort, ressona una veu que crida vida i proclama que l'ésser humà no és subjecte de mort sinó de vida.

Cal dir, tanmateix, que aquest crit de vida té poca ressonància perquè pareix que criden més fort les bombes i els crims, l'ànnsia de poder i de domini que l'estima, el respecte i la dignitat.

Sabem que els mitjans de comunicació no solen presentar bones notícies sinó que procuren proclamar la notícia més tràgica, deshumanitzada i cruel. No és freqüent trobar noticiaris que transmeten notícies positives, constructives i humanitzadores. Però no hem de pensar que els redactors són sàdics ni desnaturalitzats sinó que l'audiència els reclama relats cruels, dolents i de tragèdies i, com tot passa per l'economia, si els consumidors reclamen notícies morboses i tràgiques, l'oferta està servida.

Per què la demanda reclama morbo, violència, insults i sofriment?

L'ésser humà cerebralment està condicionat pel "*biaix de negativitat*", és a dir, amb l'objectiu de la supervivència el cervell prioritza, processa i recorda la informació negativa sobre la positiva per sobreviure, per detectar, de forma més immediata, amenaces i, com la bona notícia no

requereix acció immediata, no crea alerta de defensa, no altera l'amígdala cerebral per advertir i excitar la part emocional. Ahí radica el gust mostrat per part de l'ésser humà cap a les notícies i successos dramàtics, violents i cruels.

Quan la persona no detecta perill, el cervell no llança cap alarma; però, quan detecta qualsevol mena de perill l'organisme es mou a posar-se en posició de defensa accentuant l'atenció, augmentant les pulsacions cardíaques i creant un impacte emocional manifest en un augment d'ansietat, situació depressiva i sensació d'impotència. Ara bé, la persona no se sent molesta, perquè malgrat posar-se en guàrdia i notar alteració al seu organisme, al mateix temps troba un plaer, encara que malaltís, que podrà acabar fent-li mal, però que no pot deixar de buscar-lo.

Aleshores, no és habitual buscar bones notícies, ja que hauríem d'esforçar-nos per superar eixa inclinació cerebral a buscar emocions fortes; però si exercim el control sobre el nostre sistema nerviós es poden posar en acció neurotransmissors com la dopamina i la serotonina, els quals actuaran com missatgers plaents, motivadors i facilitadors de la memòria i del aprenentatge que impediran sentir, de forma tan potent, l'alerta i possibilitarà disfrutar de les bones notícies.

Quan el món cristià, doncs, anuncia que l'ésser humà no és subjecte de mort sinó de vida no diu cap cosa estranya ni externa a la vida humana sinó que posa en funció la part cerebral que facilita transmetre i rebre notícies que creen benestar i pau.

Totes les persones tenim experiència que quan estem en pau i sense necessitat d'estar en alerta, l'estat d'ànim és assossegat, alegre, les digestions deixen de ser pesades, la gana de menjar és òptima i vivim sensació de benestar, calma i satisfacció.

Per això és pertinent preguntar: ¿Volem estar malalts? ¿No hi ha notícies positives interessants? Certament, cada dia hi ha persones que lluiten per la vida, que s'esforcen per afavorir a tota la humanitat, que dediquen la seua vida a aconseguir traure del sofriment a qui el sofreix, malgrat tota mena d'interessos econòmics i hauríem de ser transmissors per tornar a l'ésser humà la il·lusió per viure, compartint que l'estima és estimulant i encoratjadora.

Al món cristià s'anuncia HA RESSUSCITAT, la mort és vençuda; per això, més enllà de creences, religions, ideologies i credos, podríem unir-nos a les veus que mostren vida, que parlen de solidaritat, que mostren humanitat i ajuden a descobrir la grandesa humana de poder estimar. No cal buscar massa, perquè eixes bones notícies són al nostre abast.

